

Tolv-i-Topp bland Beatles INTRON

Avseende de första cirka fyra-åtta sekunderna (emedan Beatles givetvis gjorde kortare bitar än många sentidare låtmakare som kan lägga mer utrymme på sina intron). Ibland/ofta börjar dessutom Beatles spår rakt på refrängen eller riffet, för att sedan överraska med minst lika bra verser eller ett ännu bättre stick. Sammataget blev det inte alldeles lätt här att hitta fullfjädrade guldglimtar just som intron betraktade eftersom bandets fantastiska helhet är kopplad till varenda detalj.

1

EIGHT DAYS A WEEK

Som från ett nedtonat ingenstans växer tonerna upp.... en figur i skönt skiftande ackord. Får även avsluta låten. Som liten pojke tolkade jag stämningen som ett höghus med stigande balkonger?! - eller om det helt enkelt var omslaget till röda+blå samlingen som jag hade framför ögonen?!

2

OB-LA-DI, OB-LA-DA

Plinkar igång riktigt glättigt, i blott piano innan stompet etableras i fler stämmor. Påstås att John efter utdragna tagningar drömde till med denna superhurtiga inledning, i ironisk leda över Pauls ändlösa försök att hitta en perfekt början?!

3

HERE COMES THE SUN

Skönare än de sista snöflingorna på vårkanten, landar man mjukt och smälter omedelbart.... smälter för Harrisons härligaste (där bara Something drar in som en somrigare fläkt, med effektivare start).... i vad jag nu inser måste vara ett av bandets längsta intron, som dröjer med att avslöja hela låtens rika instrumentation.

4

STRAWBERRY FIELDS FOREVER

Mellotron-slingan som drömsömnigt inleder inte bara låten (Lennons mest experimentella jämte valrossen) utan därtill målar fram tonen för en hel psykedelisk epok [som iofs kanske redan då hade tagit språng genom maskhål, och befann sig i sin nostalgiska fas...?] får segla djupt i sin mysiga mystikmättnad, ännu högre än konkurrenten här Lucy in The Sky....

5

I FEEL FINE

Hur han glider över gitarrsträngen (eller rörde sig om medvetet alstrad rundgång?) - hursomhelst så enkelt men magiskt, för att strax plocka igång det ovanligt gemytliga riffet....!

6

DON'T PASS ME BY

Som om ett lag gruvarbetare i Alperna el dyl står och fixar med redskapen inför dagens pass, som snart hamrar igång i ett alltmer bergfast gung.... Ringos egna bidrag får man leta med lykta efter - stiltigt ihoplappat med slutet på Rocky Raccoon. (Också Octopus's Garden börjar läckert, men snarare intermezzot jag fastnat för på den.)

7

GOT TO GET YOU INTO MY LIFE

Blåser igång soul-gladare än någon annan, en stark öppning som trummorna fångar in galant inför fortsatta studsigheten....

8

PAPERBACK WRITER

Finfintt fallande kanon av körröster, som kunde ha blivit ett vida sprödare stycke [typ Because] men ruvar på relativt tufft driv....

9

DRIVE MY CAR

Där introt låter som ett välbyggt riff, men som mig veterligen aldrig återkommer i låten [möjligtvis som kort brygga i någon annan låt] dvs ännu ett skimrande uppslag bland åtskilliga. Hade lätt kunnat plocka med Ticket to Ride eller You Can't Do That istället.

10

YOU NEVER GIVE ME YOUR MONEY

Kan alltid bli vackert att invaggas i pianoballadisk, avklarnande gråtmildhet - men denna tar nog priset bland Pauls långsamma, spirituella pärlor mot slutet av perioden.... händelserikare än både Hey Jude, Golden Slumbers och Let it Be, trots sitt en smula extra entoniga klinkande?!

11

GOOD NIGHT

Efter det relativt oändliga ljudcollaget Revolution 9 [vilket trots vissa mässande rabblanden kunde funkat även på intro-fronten] vaggas man vidare ut i en orkestral, tidlös stämning, inklusive stämman av någon sorts sagosiren?! innan Ringos ljuva röst får ta vid.

12

A HARD DAYS NIGHT

Ett enda anslag! Det smått magiska ackordet som tycks innehålla hela universum [tydligen G7-sus sägs det].

p.s.

Här får man en rejäl bunt intron, samlade i en minut, ihopklippta på oerhört smakfullt vis:

<https://www.youtube.com/watch?v=016s7DVVhDg>

Mina favorit-Beatles-intron gäller litegrann längre passager än dem i länken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten